

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep (Niderlandy) w dniu 13 kwietnia 2018 r. – H. Solak / Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

(Sprawa C-258/18)

(2018/C 276/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: H. Solak

Druga strona postępowania: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obywatel turecki, który posiadał dostęp do legalnego rynku pracy w państwie członkowskim, uzyskał obywatelstwo tego państwa członkowskiego nie zrzekając się obywatelstwa tureckiego, a następnie dobrowolnie zrzekł się obywatelstwa przyjmującego państwa członkowskiego, a tym samym obywatelstwa Unii Europejskiej, może – powołując się na art. 6 decyzji 3/80 ⁽¹⁾ – uniknąć stosowania wobec niego przewidzianego w krajowym ustawodawstwie obowiązującym w dziedzinie ubezpieczeń społecznych warunku zamieszkiwania, którego spełnienie jest wymagane w stosunku do obywateli Unii Europejskiej?
- 2) Czy art. 6 ust. 1 decyzji nr 3/80 z uwzględnieniem art. 59 protokołu dodatkowego należy zatem interpretować w ten sposób, iż sprzeciwia się on takiemu uregulowaniu ustawowemu państwa członkowskiego jak art. 4a ustawy TW ⁽²⁾, na podstawie którego przyznane świadczenie uzupełniające zostaje cofnięte w przypadku, gdy uprawniony przeprowadzi się do Turcji, nawet jeśli uprawniony ten opuścił terytorium państwa członkowskiego ze swojej własnej inicjatywy, po dobrowolnym zrzeczeniu się obywatelstwa tego państwa członkowskiego i jednocześnie nie ustalono, że nie ma on już dostępu do legalnego rynku pracy tego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Decyzja nr 3/80 Rady Stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r. o stosowaniu systemów zabezpieczenia społecznego państw członkowskich Wspólnot Europejskich do pracowników tureckich i członków ich rodzin, Dz.U. 1983, C 110, s. 60.

⁽²⁾ Wet van 6 november 1986, houdende verlening van toelagen tot het relevante sociaal minimum aan uitkeringsgerechtigden op grond van de Werkloosheidswet, de Ziektewet, de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening militairen (toelagenwet) [ustawa o świadczeniach dodatkowych].

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank te 's-Gravenhage (Niderlandy) w dniu 16 kwietnia 2018 r. – Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV

(Sprawa C-263/18)

(2018/C 276/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank te 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Nederlands Uitgeversverbond, Groep Algemene Uitgevers

Strona pozwana: Tom Kabinet Internet BV, Tom Kabinet Holding BV, Tom Kabinet Uitgeverij BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pod zawartym tam sformułowaniem „jakakolwiek forma publicznego rozpowszechniania oryginału swoich utworów lub ich kopii w drodze sprzedaży lub w inny sposób” należy rozumieć także udostępnianie w sieci książek elektronicznych (będących cyfrowymi kopiami książek chronionych prawem autorskim) do pobrania na użytek nieograniczony czasowo za cenę, która stanowi dla uprawnionego z tytułu prawa autorskiego wynagrodzenie odpowiadające wartości ekonomicznej kopii należącego do niego utworu?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy w odniesieniu do oryginału lub kopii utworu, o którym mowa w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2001/29/WE, prawo do rozpowszechniania na obszarze Unii wyczerpuje się z chwilą pierwszej sprzedaży lub innego przekazania danego materiału – przez co rozumie się tu udostępnianie w sieci książek elektronicznych (będących cyfrowymi kopiami książek chronionych prawem autorskim) do pobrania na użytek nieograniczony czasowo za cenę, która stanowi dla uprawnionego z tytułu prawa autorskiego wynagrodzenie odpowiadające wartości ekonomicznej kopii należącego do niego utworu – na obszarze Unii przez uprawnionego z tytułu prawa autorskiego lub za jego zezwoleniem?
- 3) Czy art. 2 dyrektywy 2001/29/WE należy interpretować w ten sposób, że przekazanie pomiędzy kolejnymi nabywcami legalnie nabytego egzemplarza, w odniesieniu do którego wyczerpało się prawo do jego rozpowszechniania, obejmuje zezwolenie na wspomniane w tymże artykule czynności rozpowszechniania, o ile są one konieczne do celów legalnego korzystania z takiego egzemplarza i, jeżeli tak, to jakie warunki muszą być wówczas spełnione?
- 4) Czy art. 5 dyrektywy 2001/29/WE należy interpretować w ten sposób, że uprawniony z tytułu prawa autorskiego nie może sprzeciwiać się czynnościom rozpowszechniania koniecznym do przekazania pomiędzy kolejnymi nabywcami legalnie nabytego egzemplarza, w odniesieniu do którego wyczerpało się prawo do rozpowszechniania i, jeżeli tak, to jakie warunki muszą być wówczas spełnione?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. 2001, L 167, s. 10 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 17, t. 1, s. 230.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia)
w dniu 13 kwietnia 2018 r. – P. M., N. G.d.M., P. V.d.S. / Ministerraad**

(Sprawa C-264/18)

(2018/C 276/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: P. M., N. G.d.M., P. V.d.S.

Strona pozwana: Ministerraad